

GALERIE QUYNH CONTEMPORARY ART

from root to canopy
từ gốc lên tầng

Hoang Duong Cam
& Takayuki Yamamoto

Le Thua Tien

Bruce Yonemoto

MỤC LỤC

TABLE OF CONTENTS

GIỚI THIỆU
INTRODUCTION

HÌNH ẢNH TRIỂN LÃM
INSTALLATION VIEWS

TÁC PHẨM
ARTWORKS

GIỚI THIỆU

Xuyên suốt hành trình văn hoá của nhân loại, cây cối được minh chứng như nguồn biểu tượng mang nhiều tầng ý nghĩa khác nhau. Đặc trưng bởi các cảnh vươn thẳng lên trời và rễ bành trướng dưới đất, tính đối xứng và đối ngẫu vốn có này của cây là ví dụ phản ánh rõ nhất về các khía cạnh sự sống của con người. Tâm điểm của triển lãm nhóm ‘từ gốc lên tầng’ là loạt tác phẩm của **Hoàng Dương Cầm & Takayuki Yamamoto, Lê Thừa Tiến** và **Bruce Yonemoto**, các nghệ sĩ đi sâu vào bản sắc, sự dịch chuyển và mối quan hệ phức tạp giữa cái tôi và cái ta.

“Cây là một trong những biểu tượng ẩn dụ được sử dụng đa dạng trong các nền văn hoá, bởi lẽ chức năng, hình ảnh thị giác, chất lượng gỗ, và hành vi của nó có thể được áp dụng để mô tả các khía cạnh đời người. Cấu trúc phức tạp của cây, cùng bộ phận của nó (bao gồm rễ, cành, vỏ, thân, tán lá, hoa), là nền tảng cho phép ẩn dụ và hoán dụ nhằm miêu tả con người vừa là một cá thể vừa là một phần của cấu trúc xã hội nhân loại. Rễ cây đại diện cho nguồn gốc, khởi đầu, quá khứ; thân cây là đặc điểm nhân cách; cành cây và lá là quả ngọt, hạt giống, kết quả; cùng với đó, cành cây cũng mang ý nghĩ của sự vận động, lan tỏa, vươn xa; và cuối cùng, vỏ cây là ẩn dụ cho sự toàn vẹn. Hơn nữa, hình ảnh thị giác của cây còn đóng vai trò ẩn dụ cho khái niệm gia đình, không chỉ giới hạn trong tầm nhìn gia đình con người, mà còn bao gồm cả gia đình ngôn ngữ.”¹

Tại sảnh chính, bộ tác phẩm điêu khắc của **Lê Thừa Tiến** đứng hiên ngang, sừng sờ như những người gác cổng giữa truyền thống và hiện đại, đại diện cho tinh thần trường tồn của di sản văn hóa. Sự sáng tạo tỉ mỉ của anh đối với nghề thủ công truyền thống Việt Nam gói gọn những thăng trầm trong quá trình phát triển văn hóa, đặt câu hỏi suy ngẫm về mối liên hệ giữa quá khứ và hiện tại.

¹ Abramova, E., Pavlycheva, E., Tarasova, O., & Tsilenko, L. (2021, 28-30 Tháng 4). *Ẩn dụ người-cây trong ngôn ngữ học Anh*. Các vấn đề thời sự về Kiến trúc xanh, Kỹ thuật Xây dựng và Môi trường (TPACEE-2021), 284:1-12. Đại học Moscow, Mytishchi, Moscow, Nga. DOI: 10.1051/e3sconf/202128408009

Tiến sâu hơn vào triển lãm, bộ tranh ‘Pinhole’ đầy mê hoặc của **Hoàng Dương Cầm** dần hiện mình. Qua lăng kính của anh, những khoảnh khắc dịch chuyển và ký ức có phần mơ hồ được khắc sâu vào thời gian - một thực hành uyên thâm về những phức tạp của danh tính. Tác phẩm cộng tác của Cầm và **Takayuki Yamamoto** - ‘Trên Từng Cây Số’ - dệt nên lớp cộng hưởng giữa những hành trình song song, như cây và cành, bộc lộ bản chất đan xen của cái cá nhân và đoàn kết.

Tại tầng trên, ‘Lịch Sử Mây’ của **Bruce** và **Norman Yonemoto** đưa ra cái nhìn trầm ngâm về bầu trời - một bức tranh đã chứng kiến cuộc hành trình của nhân loại qua các thời đại. Tác phẩm video mô tả sự hiện diện của những đám mây trong nghệ thuật, phát triển từ các yếu tố vô định hình trong tranh sơn dầu đến phòng nền sản phẩm mơ mộng trong studio quảng cáo.

Bộ tác phẩm ‘Bao phủ Trái đất’ của **Bruce Yonemoto** bắt nguồn từ ký ức thời thơ ấu về màu sơn đỏ đỏ xuống Trái đất (tham chiếu đến logo mang tính biểu tượng của công ty Sherwin-Williams), được chuyển thành một tuyên bố về bản sắc văn hóa và sự thống nhất. Bằng cách kết hợp sơn mài hữu cơ châu Á với “sơn mài” phương Tây, các tác phẩm của Bruce tượng trưng cho sự biến đổi về bản sắc và chống lại định kiến chủng tộc. Là phản ứng trước những tổn thương thế hệ và nạn phân biệt chủng tộc chống lại người châu Á vốn trở nên trầm trọng hơn trong đại dịch Covid-19, loạt tác phẩm này gây tiếng vang mạnh mẽ, nói lên tiềm năng biến đổi của nghệ thuật trong một thế giới bị chia rẽ. Đối mặt với những thách thức này, tác phẩm của Bruce tiếp tục thu hẹp khoảng cách văn hóa, nhấn mạnh tầm quan trọng của chất liệu trong việc thể hiện bản sắc văn hóa.

INTRODUCTION

Throughout human cultures, the tree has proven to be a rich source of symbolic meaning. Characterized by its branches reaching skyward and roots extending below, the inherent symmetry and duality of the tree embodies many facets of human existence. For this collective exhibition, the spotlight shines on the distinctive work of **Hoang Duong Cam & Takayuki Yamamoto**, **Le Thua Tien**, and **Bruce Yonemoto**, who all probe deeply into identity, displacement, and the intricate relationship between self and surroundings.

“The tree is one of the major metaphors used in all cultures, because its functions, visual image, quality of wood, behaviour may be applied to describe metaphorically various spheres of human life. The complex structure of the tree and its parts (roots, branches, bark, trunk, foliage, flowers) are the base for various metonymic and metaphoric transfer to describe a human being as a personality and a social structure of human society. The root of the tree is the metaphor for the origin, beginnings, and the past; the trunk is the major quality of human personality; the branches and leaves are the fruit, breed, results; the branches also symbolise movement, spread, extension; the bark is the metaphor for the integral entity. The visual image of the tree serves as the metaphor for a family, not only a human family, but also a language family.”¹

At the entrance, the sculptures of **Le Thua Tien** stand as gatekeepers between tradition and modernity, a testament to the enduring spirit of cultural heritage. His meticulous reinvention

of traditional Vietnamese crafts encapsulates the ebb and flow of cultural evolution, inviting you to ponder the connections between past and present.

As you traverse through the exhibition, the mesmerizing ‘Pinhole’ series by **Hoang Duong Cam** unfolds. Through his lens, moments of displacement and memory are etched in time, a profound exploration of the intricacies of identity. Hoang’s collaboration with **Takayuki Yamamoto** adds an extra layer of resonance as their combined 2-channel video work ‘On Each Milestone’ weaves parallel journeys, much like the branches of a tree, unveiling the intertwined nature of self-discovery and unity.

Ascending further into the upper floor, **Bruce and Norman Yonemoto’s** ‘History of Clouds’ video work casts a contemplative gaze upon the sky – a canvas that has witnessed humanity’s journey throughout the ages. The video follows the representation of clouds in art evolving from amorphous elements in oil paintings to commodified backdrops for dreams in an advertising studio.

Bruce Yonemoto’s ‘Cover the Earth’ series, originating from a childhood memory of red paint pouring over the Earth (a reference to the iconic Sherwin-Williams company logo), transforms into a statement on cultural identity and solidarity. By combining Asian organic lacquer with Western faux “lacquer,” Yonemoto’s works symbolize the metamorphosis of identity and counter racial stereotypes. A response to generational trauma and anti-Asian racism, which was exacerbated online during the Covid-19 pandemic, this series resonates powerfully, speaking to art’s transformative potential in a divided world. In the face of these challenges, Yonemoto’s work continues to bridge cultural divides, emphasizing the significance of materiality in representing cultural identities.

¹ Abramova, E., Pavlycheva, E., Tarasova, O., & Tsilenko, L. (2021, April 28-30). *Man-tree metaphor in British linguoculture*. Topical Problems of Green Architecture, Civil and Environmental Engineering (TPACEE-2021), 284:1-12. Moscow Region State University, Mytishchi, Moscow, Russia. DOI: 10.1051/e3sconf/202128408009

HÌNH ẢNH TRIỂN LÃM
INSTALLATION VIEWS

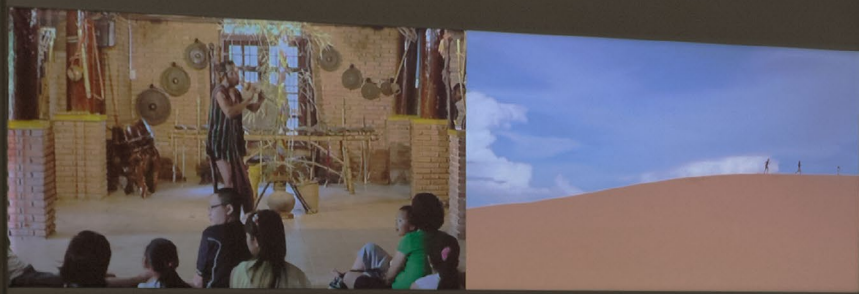
From road to country
từ gò đến làng

TÁC PHẨM
ARTWORKS

LÊ THỪA TIẾN

TIỂU SỬ

Lê Thừa Tiến sinh năm 1964 tại Huế, nơi anh tiếp tục sinh sống và làm việc. Được đào tạo chuyên ngành mỹ thuật hội họa, sơn dầu, lụa và sơn mài tại trường Cao đẳng Mỹ thuật, mối quan hệ giữa Tiến với nghệ thuật và ký ức vốn gắn liền với chất liệu, tiếp tục nuôi dưỡng hành trình khám phá ánh sáng và bóng tối của anh. Đối với Tiến, nghệ thuật sở hữu một không gian cứu rỗi linh hồn con người. Do đó, nghệ thuật là một thực hành khai phá bản thể và trút bỏ những ràng buộc vật chất, là một cơ hội để đối mặt với những niềm tin thiết lập không gian chúng ta cư ngụ và những hình ảnh mà chúng ta giả định về bản thân.

Sau khi tốt nghiệp trường Cao đẳng Mỹ thuật, Đại học Huế vào năm 1988, Tiến theo học Thạc sĩ tại Học viện Rijksakademie tại Amsterdam, Hà Lan, cũng là thời điểm anh chuyển hướng thực hành từ nghệ thuật tượng hình sang nghệ thuật trừu tượng. Trong những năm sống tại Hà Lan vào giữa-cuối thập niên 90, Tiến ra mắt triển lãm cá nhân đầu tiên ('Monumentalite' intime' tại Gallery Amber, Leiden, Hà Lan), tham gia vào một số chương trình lưu trú nghệ thuật và giành được các học bổng và giải thưởng. Từ đó, Tiến tiếp tục có nhiều triển lãm cá nhân và nhóm khác tại các nơi trên thế giới.

BIOGRAPHY

Le Thua Tien was born in Hue in 1964, where he continues to live and work. Trained in the arts of drawing, oil, silk and lacquer at the College of Fine Arts, Tien's relationship to art and the memory he feels inherent to its materiality, continue to nurture his exploration of light and shadow. For Tien, art possesses a redemptive space for the human spirit. It is thus a practice of the excavation of self, an emptying of material attachments, an opportunity to confront the beliefs that condition the spaces we inhabit and the images we assume of ourselves.

After graduating from the College of Fine Arts at Hue University in 1988, Le pursued a Master's degree at the Royal Arts Academy in Amsterdam, the Netherlands, at which point his artistic practice changed direction, from figuration to one informed by abstraction. The years spent in the Netherlands in the mid-late 1990s saw Le holding his first solo exhibition (Monumentalite' intime at Gallery Amber, Leiden, the Netherlands), taking part in a number of residencies and winning scholarships and awards. Le has since held numerous solo and group exhibitions around the world.

Bộ tác phẩm ‘Phản chiếu’

Trong việc làm mới nghệ thuật thủ công truyền thống Việt Nam, bộ tác phẩm ‘Phản chiếu’ của Lê Thừa Tiến mang đến một không gian soi chiếu nội tâm và chiêm ngưỡng về một di sản đang trên bờ vực lụi tàn. Cốt lõi của những tác phẩm này được chế tác bằng kỹ thuật sơn mài truyền thống Việt Nam, sử dụng sơn ta chiết xuất từ nhựa cây rhus succedanea (cây sơn). Nhựa cây được thu hoạch qua vết rạch trên thân cây, và chất lượng của nó sẽ phụ thuộc vào nhiều yếu tố như khí hậu, mùa màng, tuổi thọ của cây, và vị trí vết rạch. Ban đầu khi vừa khô, màu sơn hiện ra như một khối cô đặc, nhưng thực chất nó lại bao gồm nhiều lớp riêng biệt với độ tinh khiết và sắc màu khác nhau. Độ đậm nhạt của sơn ta thường phụ thuộc vào công đoạn chế tác. Ví dụ, khi được xử lý thủ công hoặc bằng máy, sơn ta chuyển màu ‘cánh gián’, tuy nhiên, khi kết hợp các dụng cụ bằng kim loại hoặc pha trộn bột sắt, sơn sẽ cho màu đen nhánh có độ mờ, thường được gọi là ‘sơn then’.

Phoebe Scott, Giám tuyển tại Bảo tàng Quốc gia Singapore, chia sẻ trong tiểu luận ‘Hội họa Sơn mài Việt Nam: Giữa Tính Vật chất và Lịch sử’ (2019):

“Từ thập niên 30, sơn mài đã được sử dụng phổ biến trong hội họa, được áp dụng lên các bề mặt phẳng, cung cấp cho các họa sĩ thời bấy giờ một tiềm lực mạnh mẽ để hợp nhất những ảnh hưởng hội họa phương Tây, từ đó tạo nên một loại hình nghệ thuật mới vừa hiện đại, vừa Việt Nam. Sau năm 1954, sự phát triển của tranh sơn mài trong thế kỷ 20 đã gắn liền với những chuyển đổi mô hình rộng lớn hơn, mang tính lịch sử và hệ tư tưởng, và những đổi mới này được nhìn nhận như thành tựu quốc gia.”

Khung tác phẩm được chế tác với cùng loại vữa truyền thống sử dụng trong những công trình đền đài, lăng tẩm ở cố đô Huế vào thời đại phong kiến Việt Nam. Hình dạng bát giác bắt nguồn từ Kinh Dịch của triết học cổ đại Trung Quốc, đại diện cho một hệ thống bói toán lâu đời. Chúng còn lấy cảm hứng từ xu hướng kiến trúc và thiết kế nội thất thịnh hành thời nhà Nguyễn (1820-1945). Do đó, mỹ thuật của triều đại phong kiến cuối cùng của Việt Nam vẫn lưu giữ nhiều giá trị thẩm mỹ gắn liền với đời sống văn hóa và tinh thần của người dân cố đô Huế. Trong khi vẫn thể hiện sự kính trọng truyền thống, Tiến khéo léo kết hợp những kỹ thuật này vào một bối cảnh đương đại. Khi ánh sáng hắt vào tác phẩm, tựa như những chiếc gương hay những cái giếng sâu thẳm đến vô cực.

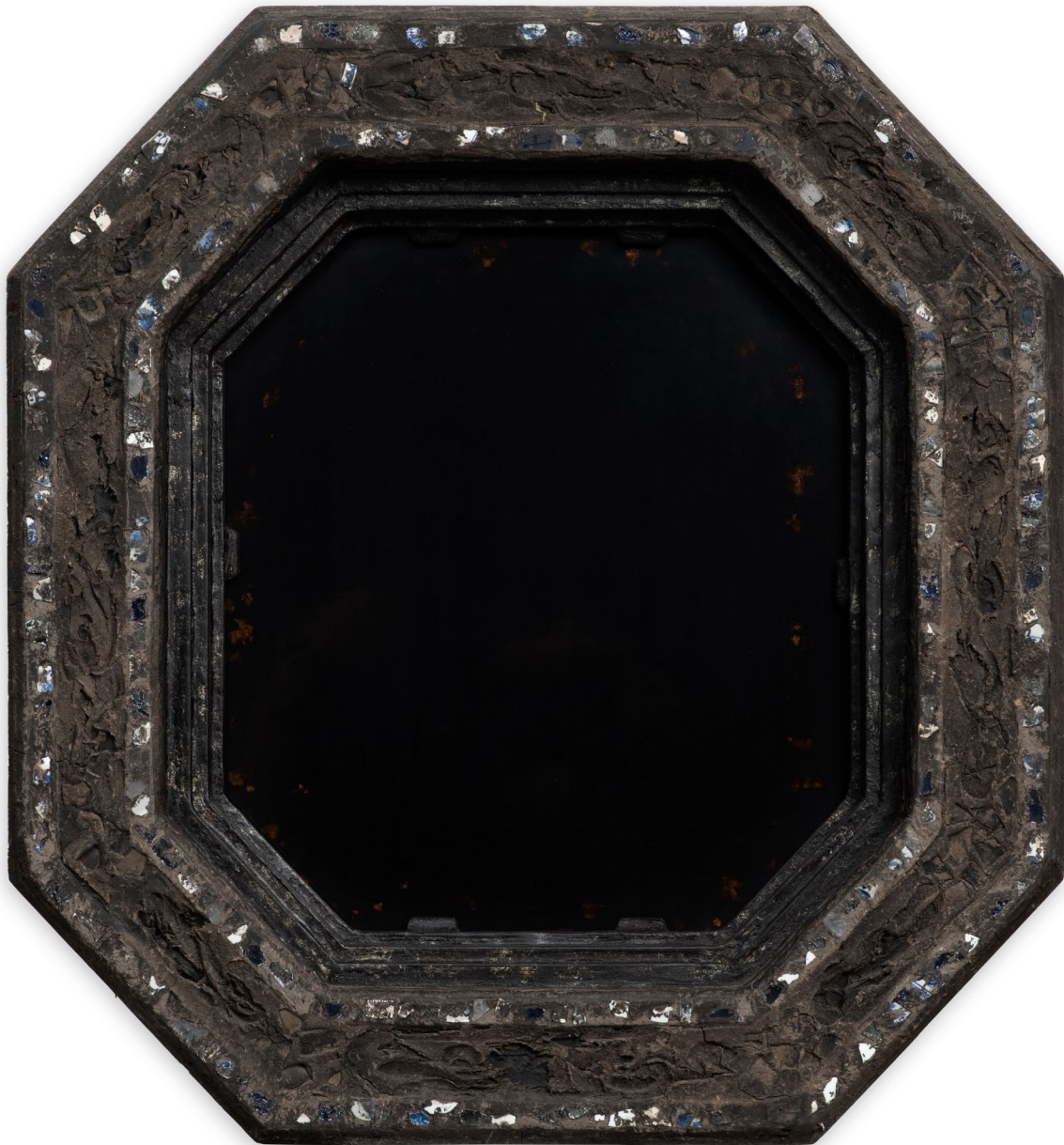
‘Reflection’ series

Reinventing traditional Vietnamese crafts, Le Thua Tien’s sculptures in the ‘Reflection’ series provide a space for introspection and contemplation of a heritage that teeters on the brink of fading away. The core of these sculptures was crafted using traditional sơn mài technique, a Vietnamese lacquer process employing sơn ta extracted from the sap of the rhus succedanea tree. This sap is collected through trunk incisions, and its quality is influenced by various factors such as climate, season, tree age, and incision placement. As it solidifies, the color may initially appear as a whole solid substance, but it comprises distinct layers with varying purity and hues. The degree of lightness in ‘sơn ta’ depends on the processing method. For instance, manual or machine processing can cause the color to shift toward brown. However, ‘if incorporating iron tools (or with the addition of iron powder), a chemical reaction causes the lacquer to reach an opaque black, known as ‘sơn then.’

In her essay ‘Vietnamese Lacquer Painting: Between Materiality and History’ (2019), Phoebe Scott, Curator at the National Gallery Singapore, writes:

“From the 1930s, lacquer became widely used as a painting medium, applied to flat, two-dimensional surfaces, providing painters of that era with a potent means to incorporate Western painting influences, thus creating a new art form that was both modern and Vietnamese. After 1954, developments in lacquer painting in the 20th century became intertwined with broader historical and ideological paradigm shifts, and such experiments were reframed as national achievements.”

The frame was crafted from the same plaster that builders in Hue, Vietnam’s imperial capital, used for the construction of palaces and tombs during feudal times. The eight trigrams originate from the ancient Chinese philosophy of the I-Ching, representing a profound divination system. They also draw from prevalent architecture and interior design during the Nguyen Dynasty (1820-1945). Thus, the fine art of Vietnam’s last feudal dynasty retained many design values associated with Hue’s cultural and spiritual life. While showcasing his respect for tradition, Tien also recontextualizes these techniques in their application, skillfully combining them. When light strikes the works, they resemble mirrors or deep wells of unfathomable depth.

Phản chiếu #1 | Reflection #1

2017

sơn mài tự nhiên, vữa trộn truyền thống, khảm sứ và thủy tinh
natural lacquer, traditional fresco with mosaic and glass

86 x 79.5 x 14.5 cm

Phản chiếu #2 | Reflection #2

2018

sơn mài tự nhiên, vữa trộn truyền thống, khảm sứ và thủy tinh
natural lacquer, traditional fresco with mosaic and glass
120.5 x 111 x 13.5 cm

Phản chiếu #3 | Reflection #3

2018

sơn mài tự nhiên, vữa trộn truyền thống, khảm sứ và thủy tinh
natural lacquer, traditional fresco with mosaic and glass
121 x 111 x 13.5 cm

HOÀNG DƯƠNG CẦM

TIỂU SỬ

Trong sự nghiệp kéo dài hơn hai thập kỷ, thực hành nghệ thuật của Hoàng Dương Cầm (sinh năm 1974, Hà Nội) khéo léo kết hợp giữa hội họa, nhiếp ảnh, nghệ thuật video, nghệ thuật trình diễn, và những dự án hợp tác với các nghệ sĩ khác. Trọng tâm trong các tác phẩm của anh là sự khám phá, khi hài hước, và đôi khi vô lý về những cơ chế phức tạp, kết nối bản thân với môi trường xung quanh. Phần lớn những chi tiết có thể thấy được trong tác phẩm của Hoàng Dương Cầm bắt nguồn từ quá trình tham chiếu phong phú của anh: từ các cuộc đối thoại Socrates, tranh Phù Thế (Nhật Bản), đến vật lý lượng tử. Nghệ sĩ tường thuật lại trong tranh những câu chuyện rời rạc chắp ghép từ lịch sử và hiện tại. Dù gợi lên sự bối rối và mông lung, chúng làm hiển lộ sự mâu thuẫn vốn có trong suy nghĩ và hành vi con người.

Các bức họa của Hoàng Dương Cầm, với những lớp màu được chồng ghép lên nhau cũng như phép ẩn dụ, là sự tái dựng trực quan của không gian ngưỡng, hay những khoảng cách không thể dung hòa. Tuy say mê với các lần ranh của lịch sử và tâm lý, nhưng qua các tác phẩm của mình Cầm cho rằng ranh giới chỉ là nhất thời, không cố định mà linh hoạt và vô thường. Khi làm việc với các chất liệu khác, Hoàng Dương Cầm thể hiện sự tinh tế, thú vị khiến người xem không khỏi ngạc nhiên vì độ chân thực của tác phẩm. Khi đặt cạnh nhau và sàng lọc những mối quan tâm đa dạng của mình, Hoàng Dương Cầm dẫn lối cho cảm giác kỳ quái, thất thường, sự u sầu ám ảnh nảy sinh trong từng tác phẩm.

Năm 2012, anh cùng với các nghệ sĩ Quang Lâm, Phan Quang, Nguyễn Thanh Trúc và Nguyễn Trần Ưu Đàm đồng sáng lập tạp chí 'XEM', một ấn phẩm trình bày tác phẩm nhiếp ảnh của nhóm và các khách mời.

Hoàng Dương Cầm hiện sống và làm việc tại Thành phố Hồ Chí Minh, Việt Nam.

BIOGRAPHY

In a career spanning over two decades, Hoang Duong Cam (b. 1974, Hanoi) dexterously alternates between painting, photography, video, installation, performance, and collaborative projects. Central to his artworks are the often humorous, sometimes absurdist explorations of the complex mechanisms that connect the self and its surroundings. The density of detail seen in much of Hoang's oeuvre stems from his extensive pool of disparate references: from the Socratic dialogues to Edo-era prints to quantum physics. Collated from history and contemporary reality, the artist's fragmented narratives revel in confusion and uncertainty, laying bare the contradictions inherent in human thought and behaviour.

Hoang's canvases, as layered with paint as they are with metaphors, are visual (re) constructions of liminal spaces, of distances irreconcilable. Though fascinated with historical and psychological boundaries, through his works the artist contends that boundaries are not a given but fluid and impermanent. When using media other than painting, Hoang often presents subtle, amusing projects that catch the viewer off-guard in their seeming straightforwardness. In juxtaposing and filtering through his eclectic interests, Hoang makes way for an unpremeditated sense of whimsy, or unease, or haunting melancholy to arise in his works.

In 2012, along with artists Quang Lam, Phan Quang, Nguyen Thanh Truc and UuDam Tran Nguyen, Hoang co-founded 'XEM', a publication showcasing photography-based works by its founding members and invited artists.

Hoang Duong Cam lives and works in Ho Chi Minh City, Vietnam.

Loạt tác phẩm ‘Pinhole’

Phát triển từ bộ tranh ‘Pinhole, 1972’ (2012 - đến nay), các tác phẩm ‘Pinhole’ của Hoàng Dương Cầm sáng tác năm 2015 vượt ra giới hạn của một cột mốc thời gian. Trong khi bộ tranh trước lấy cảm hứng từ bài tiểu luận ảnh ‘Hà Nội - Am Tage vor dem Frieden’ của Thomas Billhardt, thì loạt tranh mới này ghi lại những câu chuyện đa dạng trải dài khắp đất nước, ca tụng và tưởng niệm về một giai đoạn sâu sắc trong lịch sử Việt Nam.

‘Pinhole’ mô tả cảnh tượng các công trình đổ nát, những chiếc xe đạp mang tính biểu tượng, và những dáng người bí ẩn trong đồ ngụy trang. Những yếu tố này đem lại cảm giác hoài cổ và ý thức về sự chuyển dời. Hình ảnh lịch sử lúc này được vẽ lên bằng bảng màu trang nhã, xếp lớp với các hình thù màu sắc và trừu tượng trên các tác phẩm như thể chúng đang lơ lửng trong không gian. Quá trình sáng tác của Cầm trong ‘Pinhole’ vừa hiển nhiên vừa giàu tưởng tượng, lấy cảm hứng từ nguyên lý hoạt động của máy ảnh lỗ kim (pinhole camera) - một thiết bị nhiếp ảnh thô sơ bắt sáng thông qua khẩu độ nhỏ, cho ra những hình ảnh với đặc điểm lấy nét mờ đục đảo.

Cầm trích xuất hình ảnh từ bối cảnh kỹ thuật số ban đầu, mời gọi người xem khám phá những khung cảnh quen thuộc qua lăng kính tưởng tượng của chính họ. Nguyên lý hoạt động của máy ảnh lỗ kim được tái sinh trong tranh của Cầm dưới một hình hài khác khi từng lớp trừu tượng, màu sắc, và đường nét hội tụ để tạo nên nhiều tầng nghĩa phong phú trong từng tác phẩm. Tất cả thay đồng hiện, đóng vai trò chỉ dẫn và là dấu mốc thời gian, ra hiệu người xem định hướng mối tương quan rối rắm giữa lịch sử và ký ức. Đây còn là nơi phép màu của ‘Pinhole’ được hé lộ, vang vọng những xúc cảm của nhà phê bình nghệ thuật Geraldine Lee khi quan sát tỉ mỉ loạt hình thể trừu tượng có nét tương đồng với bản đồ trong tranh của Cầm, những yếu tố kết nối sâu sắc với thế giới nghệ thuật của anh, nơi hoài niệm hoà mình với tâm thức và dấu vết dịch chuyển.

‘Pinhole’ series

Expanding on the premise of the ‘Pinhole, 1972’ series (2012 - ongoing), Hoang Duong Cam’s 2015 ‘Pinhole’ paintings move beyond the confines of a single year. While the former drew inspiration from Thomas Billhardt’s photo essay ‘Hanoi - Am Tage vor dem Frieden,’ the newer paintings capture diverse narratives from across Vietnam, celebrating and memorializing a poignant era in Vietnamese history.

‘Pinhole’ depicts scenes of ruined landmarks, iconic bicycles, and enigmatic figures cloaked in camouflage. These elements cast a nostalgic spell, evoking a sense of displacement. Historical images painted in a sober palette are layered with colorful abstract forms that flit and float across the canvases as if suspended in space. Hoang’s innovative process in ‘Pinhole’ is tactile and imaginative, drawing inspiration from the principles of a pinhole camera - a rudimentary photographic device that captures light through a small aperture, yielding images characterized by a unique soft focus.

Hoang’s creative process involves extracting images from their original digital context, inviting viewers to explore familiar scenes through the prism of their imagination. The pinhole camera’s principles find new life in Hoang’s work, as layers of abstraction, color, and line converge to create richly layered meaning within each canvas. These elements simultaneously function as guides and markers of time, beckoning the audience to navigate the intricate interplay between history and memory. It is also within this interplay that the magic of ‘Pinhole’ unfolds, echoing the sentiments of art critic Geraldine Lee, who astutely observed that Hoang’s abstract forms bear a resemblance to maps, offering a deeper connection to his artistic world where nostalgia dances with personal understanding and traces of displacement.

Những thiếu nữ | Girls

2015

sơn dầu trên toan

oil on canvas

80 x 80 cm

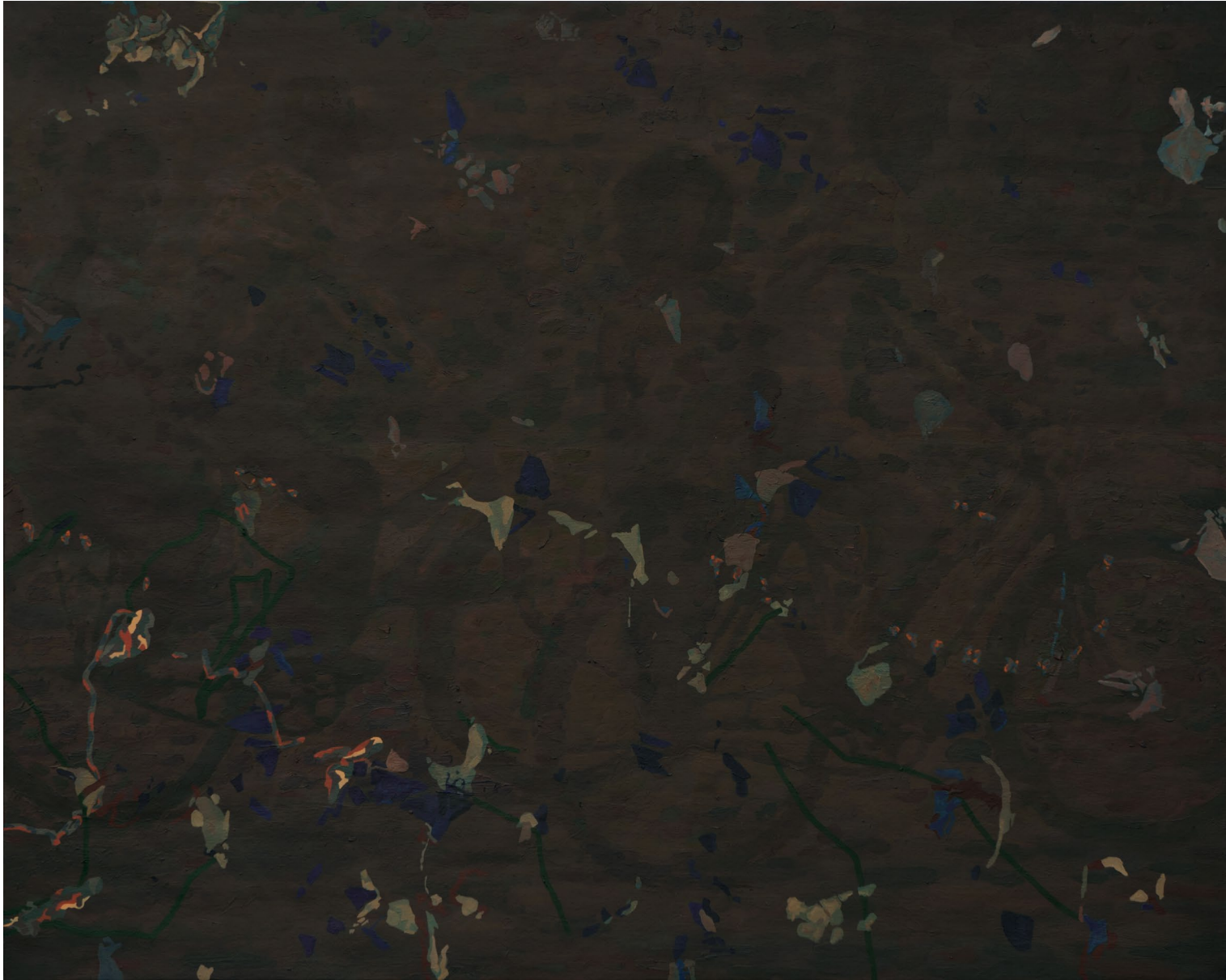
Tắm Sông | River Bather

2015

sơn dầu trên toan

oil on canvas

70 x 100 cm

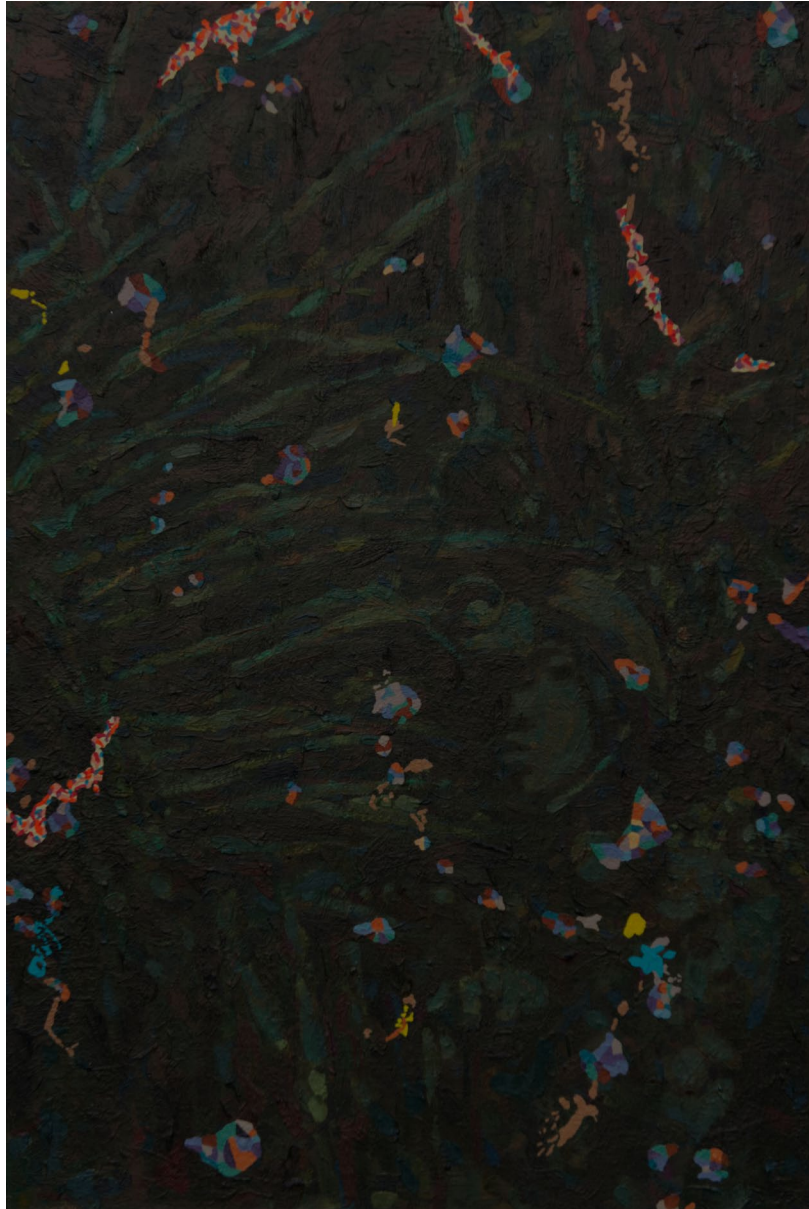
Lặng lẽ hẹn hò đôi | Silent double dating

2015

sơn dầu trên toan

oil on canvas

120.5 x 150 cm

Khuôn mặt trong lá | Face in leaves

2015

sơn dầu trên toan

oil on canvas

90 x 60.5 cm

‘Trên Từng Cây Số’

‘Trên Từng Cây Số’ là tác phẩm sắp đặt video hai kênh cộng tác giữa Hoàng Dương Cầm và Takayuki Yamamoto, thường được gọi chung là ‘CAMAMOTO’. Cuộc hành trình độc đáo này bắt đầu khi Cầm và Takayuki phát hiện ra một sự trùng hợp khác thường – cả hai đều được sinh vào cùng ngày, tháng, năm, đồng thời, bà của mỗi người cũng mất vào cùng năm. Sự đồng nhịp này gây dựng nên một kết nối “song sinh” giữa hai người, cũng là lúc ‘CAMAMOTO’ ra đời, đại diện cho bản sắc đồng nhất của họ.

Dự án cộng tác này được thực hiện dưới hình thức tài liệu hành trình khi Takayuki tham gia chuyến du lịch cùng gia đình Cầm – biểu trưng cho sự đồng nhất. Họ du hành đến thế giới của người Raglai, một dân tộc thiểu số sống ở vùng Nam Trung Bộ Việt Nam. Màn biểu diễn âm nhạc của người Raglai tại công viên du lịch sinh thái Yang Bay mở ra một góc nhìn mới về văn hoá đặc sắc của họ. Bộ đôi nghệ sĩ hoà mình với di sản dân tộc Raglai, lắng ngấm truyền thống dân tộc Raglai dần trở nên thương mại hoá, điều thường dẫn tới sự dịch chuyển.

Bắt đầu bằng hai khung hình đại diện cho hai điểm khởi đầu khác nhau, ‘Trên Từng Cây Số’ phản ánh ẩn dụ xuất thân riêng biệt của Cầm và Takayuki. Nhưng theo dòng tường thuật, họ lại đoàn tụ ở cùng một đích đến, cứ như mối liên kết giữa hai người. Là một yếu tố quan trọng trong tác phẩm video, âm thanh chân thật được CAMAMOTO thu lại xuyên suốt chuyến đi mà không qua chỉnh sửa. Họ yêu cầu người Raglai cảm âm và chơi lại các bản nhạc, thêm vào những giai điệu bản địa, tạo nên hoà âm độc đáo nhưng rất đỗi quen thuộc. Tương tác nghệ thuật này bộc lộ bản chất của tác phẩm – sự khám phá về danh tính và văn hoá chung, cũng như sợi dây kết nối sâu sắc giữa cá nhân, di sản, và môi trường xung quanh.

‘On Each Milestone’

‘On Each Milestone’ is a combined two-channel video brought to life by Hoang Duong Cam and Takayuki Yamamoto, collectively known as ‘CAMAMOTO’. This unique journey was sparked when Hoang and Yamamoto discovered a remarkable coincidence – they were both born on the same date, month, and year, and their grandmothers passed away in the same year. The synchronicity they shared has led to the formation of a figurative ‘twinship’ between them, and thus ‘CAMAMOTO’ was born – a representation of their shared identity.

Their collaboration takes the form of a virtual family trip where Yamamoto joined Hoang’s family, symbolizing their unity. They traverse into the world of the Raglai, an ethnic minority living in South Central Vietnam. The Raglai’s unique musical performance, showcased daily at the Yang Bay Eco Park, offered a window into their distinctive culture. The two artists engage with the heritage of the Raglai, contemplating the commodification of their traditions, which often leads to displacement.

Beginning with two frames representing different places, ‘On Each Milestone’ metaphorically reflects Hoang’s and Yamamoto’s diverse backgrounds. Yet, as the narrative plays out, they converge in the same destination, mirroring their interconnectedness. Sound plays a pivotal role in the video, with CAMAMOTO recording the audio without any alterations. They asked the Raglai people to feel the music and play by ear certain songs, adding their own rustic melodies, which resulted in a unique yet familiar harmony. This artist interaction encapsulates the essence of the work – an exploration of shared identity, culture and the profound connection between individuals, their heritage, and the world that surrounds them.

TAKAYUKI YAMAMOTO

Từng là giáo viên tiểu học, Takayuki Yamamoto thực hành nghệ thuật biểu đạt về thế giới quan không bị ràng buộc bởi quy tắc của người trưởng thành. Các dự án của anh khắc họa những đặc thù của nhiều hệ thống xã hội và phong tục mà từ đó con người trưởng thành, từ những cảm xúc sáng tạo ẩn sâu trong cuộc trò chuyện và trò chơi giữa trẻ em.

Takayuki tốt nghiệp bằng Cử nhân và Thạc sĩ ngành Giáo dục Nghệ thuật tại Đại học Sư phạm Aichi, Nhật Bản, và bằng Thạc sĩ Mỹ thuật tại Cao đẳng Nghệ thuật Chelsea, Luân Đôn, Vương quốc Anh. Từ đầu những năm 2000, Takayuki đã có triển lãm tại các bảo tàng và liên hoan nghệ thuật quốc tế, bao gồm Bảo tàng Nghệ thuật Mori ở Tokyo, Bảo tàng Nghệ thuật Châu Á ở San Francisco, Kochi-Muziris Biennial, Sharjah Biennial, Aichi Triennial, Biennial of Media Art, RMIT Gallery, Melbourne, và Bảo tàng NUS, Singapore.

Năm 2014, Takayuki xuất bản một cuốn sách có tựa đề 'Most Wanted,' thu thập tranh của học sinh tiểu học về những tên tội phạm bị truy nã nhiều nhất, đem lại một góc nhìn sâu sắc và đôi khi hài hước về trí tưởng tượng sống động của thế hệ trẻ. Anh đã được chọn tham gia chương trình lưu trú một năm tại Tokyo Wonder Site, cũng như được trao tặng chương trình cư trú nghệ thuật của Hội Văn hóa Châu Á tại Hoa Kỳ.

Takayuki Yamamoto hiện sống và làm việc tại Nhật Bản.

A former elementary school teacher, Takayuki Yamamoto creates art that expresses a world view that is not bound by adult rules. His projects portray the peculiarities of social systems and customs by which people are raised, through creative feelings that lie deep in conversations and games among children.

Yamamoto graduated with a BA and MA in Art Education at Aichi University of Education in Japan, and later completed his MFA at Chelsea College of Art, London, UK. Since the early 2000s, Yamamoto has exhibited widely at museums and international art festivals, including Mori Art Museum in Tokyo, Asian Art Museum in San Francisco, Kochi-Muziris Biennial, Sharjah Biennial, Aichi Triennial, Biennial of Media Art, RMIT Gallery, Melbourne, and NUS Museum, Singapore.

In 2014, Yamamoto published a book titled 'Most Wanted' in which he gathered drawings by elementary school students of the most wanted criminals, offering us an insightful and occasionally humorous glimpse into the lively imaginations of the younger generation. He was selected for a one-year residency at Tokyo Wonder Site, as well as being awarded an Asian Cultural Council artist residency in the US.

Takayuki Yamamoto lives and works in Japan.

Hoàng Dương Cầm & Takayuki Yamamoto
Trên Từng Cây Số | On Each Milestone
2010
video hai kênh có màu, âm thanh
two-channel video, color, sound
12 phút 22 giây | 12 minutes 22 seconds

BRUCE YONEMOTO

TIỂU SỬ

Bruce Yonemoto bắt đầu hoạt động với tư cách là nghệ sĩ video và sắp đặt đa phương tiện từ giữa thập niên 70. Tập hợp tác phẩm video kênh đơn được sáng tác từ năm 1976 đến cuối những năm 1980 của anh (nhiều tác phẩm cộng tác với anh trai, Norman) tập trung khám phá tác động của phương tiện truyền thông đại chúng đối với nhận thức về danh tính cá nhân (về mặt tính dục, dân tộc và chính trị), từ những vở chính kịch tình cảm lãng mạn đến các bộ phim truyền hình dài tập, từ các quảng cáo truyền hình đến phê bình truyền thông (những sản phẩm cuối cùng trong công cuộc tìm kiếm và thao túng đối tượng khán giả của Hollywood), Bruce mong muốn thao túng khán giả đồng thời cho phép họ nhận thức về sự thao túng đó.

Bruce được vinh danh với nhiều giải thưởng và tài trợ từ Quỹ Hỗ trợ Nghệ thuật Quốc gia Hoa Kỳ, Viện Điện ảnh Hoa Kỳ (AFI), Tổ chức Rockefeller, và Giải thưởng Maya Deren về Phim và Video Thể nghiệm. Trong thời gian gần đây, các tác phẩm sắp đặt, nhiếp ảnh, và điêu khắc của anh được trưng bày ở nhiều triển lãm cá nhân tại ICC ở Tokyo, ICA ở Philadelphia, và Bảo tàng Kemper ở Thành phố Kansas. Anh còn có những triển lãm hồi cố tại Bảo tàng Quốc gia Người Mỹ gốc Nhật (1999), Bảo tàng Hong Gah ở Đài Loan (2015), Tate Modern ở Luân Đôn (2017) và diễn đàn Lưu trữ Hợp tuyển Điện ảnh (AFA) ở New York (2022). Kể từ đầu thập niên 90, anh bắt đầu khám phá điện ảnh thể nghiệm và nghệ thuật video trong bối cảnh sắp đặt, nhiếp ảnh và điêu khắc, và liên tục là một người khởi xướng mạnh mẽ trong việc kết hợp giữa mỹ thuật và các phương tiện truyền thông. Gần đây, Bruce tìm kiếm cơ hội sản xuất, triển lãm, và lưu trú bình duyệt quốc tế có chủ đề tập trung vào tàn dư thời kỳ hậu thuộc địa khắc sâu trong những hình thái văn hoá phổ biến. Anh hiện quan tâm đến sáng tác phương tiện truyền thông cộng tác với những nghệ sĩ biểu diễn và phương tiện truyền thông ý niệm tại Hoa Kỳ và châu Á.

BIOGRAPHY

Bruce Yonemoto's work as a video and media installation artist began in the mid 1970s. His body of single channel video work (many in collaboration with his brother Norman), which was created from 1976 to the late 1980s, examined the effects of the mass media on our perceptions of personal identity (sexual, ethnic, and political), romantic love, melodramas and soap operas to TV commercials and the electronic metatext (the ultimate products of Hollywood's search for audience identification and manipulation), desired to manipulate audiences while making them aware of that manipulation.

He has been honored with numerous awards and grants from the National Endowment for the Arts, the American Film Institute, The Rockefeller Foundation, and the Maya Deren Award for Experimental Film and Video. Most recently, Yonemoto's solo installations, photographs and sculptures have been featured in major solo shows at the ICC in Tokyo, the ICA in Philadelphia, and the Kemper Museum in Kansas City. Bruce has been honored with retrospectives at the Japanese American National Museum (1999), Hong Gah Museum in Taiwan (2015) Tate Modern (2017), and a retrospective at Anthology Film Archives in New York (2022). Since the early 1990s, Yonemoto's solo work has been exploring experimental cinema and video art within the context of installation, photography and sculpture. He has continually been a strong proponent of the integration of fine arts and media. Recently, Yonemoto has pursued international production, exhibitions and peer-reviewed residencies, focusing on post colonial remnants imbedded in popular cultural forms. His present interests include the creation of media artworks in collaboration with performance and conceptually based media artists in the US and Asia.

‘Lịch sử Mây’

‘Lịch Sử Mây’ của Bruce & Norman Yonemoto được biên soạn dưới dạng bài giảng video, là một khảo cứu hóm hỉnh về cách những đám mây được miêu tả trong nghệ thuật và nhiếp ảnh xuyên suốt hàng thế kỷ. Video bắt đầu với những khó khăn mà họa sĩ phải đối mặt khi nỗ lực vẽ mây bởi tính bất định của chúng, rồi dần mở ra với tác động đột phá mà nghiên cứu về mây mang lại. Tác phẩm đào sâu vào kỹ thuật vẽ của các họa sĩ như Jacob van Ruisdael, và hệ thống phân loại mây của nhà khí tượng học Luke Howard, tạo nên ảnh hưởng mạnh mẽ để họa sĩ biểu đạt các hình thái thiên văn này.

Chuyển sang lĩnh vực nhiếp ảnh, ‘Lịch Sử Mây’ soi chiếu quá trình mây dần trở thành một chủ đề khám phá nghệ thuật. Các nhiếp ảnh gia nổi tiếng như Alfred Stieglitz, Edward Henry Weston, và Ansel Adams tận dụng mây như một phép ẩn dụ, khơi gợi vẻ đẹp trừu tượng của tự nhiên. Cuối cùng, video kéo người xem đắm mình vào nền công nghiệp điện ảnh thông qua cuộc phỏng vấn với Gary Lloyd, nhà sáng lập công ty chuyên vẽ phông nền bầu trời cho truyền hình và điện ảnh. Tô điểm những phông nền này là những đám mây được thiết kế tỉ mỉ, đóng vai trò quan trọng trong việc thiết lập bầu không khí cảm xúc trong các cảnh phim.

Thông qua những khám phá đa dạng này, hai anh em nhà Yonemoto mang đến một khảo cứu cuốn hút và toàn diện về cách mây được miêu tả trong nghệ thuật, khí tượng học, nhiếp ảnh, và điện ảnh. Điều này càng thêm nhấn mạnh đam mê vĩnh cửu của loài người đối với mây, vừa là một hiện tượng tự nhiên, vừa là nguồn cảm hứng nghệ thuật.

NORMAN YONEMOTO

Norman Yonemoto (1946-2014) tốt nghiệp ngành Điện ảnh tại Đại học Santa Clara, Đại học California tại Berkeley, Đại học California tại Los Angeles và Học viện Điện ảnh Hoa Kỳ. Anh là một cây viết đóng góp cho tạp chí Artweek, và là tác giả của những bộ phim thương mại ‘Chatterbox’ (1976) và ‘Savage Streets’ (1983). Trong gần bốn thập kỷ, Norman Yonemoto cộng tác với em trai, Bruce Yonemoto, sáng tác tác phẩm điện ảnh, vật thể, nhiếp ảnh và sắp đặt được cách điệu hoá cao, thách thức người xem vượt ra khỏi biểu hiện và thừa nhận vai trò của truyền thông đại chúng trong sự nhận thức về danh tính, thực tại, và hư ảo.

‘History of Clouds’

‘History of Clouds’ by Bruce & Norman Yonemoto, composed as a video lecture, is a playful survey of the depiction of clouds in art and photography through the centuries. Beginning with the difficulties artists encountered when trying to paint clouds due to their transient nature, the video explores the revolutionary impact of cloud studies. It delves into the techniques used by painters like Jacob van Ruisdael and introduces viewers to meteorologist Luke Howard, whose system of cloud classification profoundly influenced the artists’ representation of these celestial forms.

Transitioning to the photographic realm, ‘History of Clouds’ explores how clouds evolved into a subject of artistic exploration. Renowned photographers such as Alfred Stieglitz, Edward Henry Weston, and Ansel Adams harnessed clouds as metaphors, invoking abstract beauty from nature’s grasp. The video culminates by delving into the cinematic world, offering an insightful interview with Gary Lloyd, whose LA Sky Drops company painted sky backdrops for TV and films. These backdrops, adorned with carefully designed clouds, play a crucial role in shaping the emotional atmosphere of movie scenes.

Through these diverse explorations, the Yonemoto brothers offer an engaging and comprehensive survey of how clouds have been portrayed in art, meteorology, photography, and cinema. It underscores the enduring fascination with clouds as both a natural phenomenon and a source of artistic inspiration.

Norman Yonemoto (1946-2014) studied film at Santa Clara University, the University of California at Berkeley, the University of California at Los Angeles, and the American Film Institute. He was a contributing writer for Artweek magazine, and was the author of the commercial films ‘Chatterbox’ (1976) and ‘Savage Streets’ (1983). For nearly four decades, Norman Yonemoto collaborated with his younger brother, Bruce Yonemoto, on highly stylized films, objects, photographs, and installations that challenged viewers to look beyond appearances and recognize the role that mass media plays in our perceptions of identity, reality, and fantasy.

Lịch Sử Mây | History of Clouds

1991

video đơn kênh có màu, âm thanh
single-channel video, color, sound

35 phút 3 giây | 35 minutes 3 seconds

‘Bao phủ Trái đất’

Những quả địa cầu trong bộ ‘Bao phủ Trái đất’ của Bruce Yonemoto lấy cảm hứng từ một ký ức tuổi thơ của anh vào cuối thập niên 50, là hồi ức sống động về bảng hiệu neon của Sherwin Williams, với lớp sơn đỏ đổ lên Trái đất với khẩu hiệu “Bao phủ Trái đất”. Bruce đặt câu hỏi: “Liệu nó tượng trưng cho loại sơn độc hại đang xâm chiếm Trái đất, hay chỉ là một loại chất liệu nghệ thuật đang kiến tạo nên văn hoá toàn cầu? Hiển nhiên, độc tính chưa phải là mối quan tâm trong những thập niên 50, nên tôi ngầm hiểu rằng đó chỉ là một hình minh hoạ theo nghĩa đen của một thương hiệu”.

Thời gian trôi nhanh đến năm 2019, khi Bruce bắt đầu một dự án mới nhân kỷ niệm 75 năm Ban hành Sắc lệnh số 9066 (Executive Order 9066), dẫn đến việc giam giữ công dân Mỹ gốc Nhật trong suốt Thế chiến II. Sự kiện này đã ảnh hưởng sâu sắc đến gia đình anh, thúc đẩy anh làm sáng tỏ lịch sử của người Mỹ gốc Á. Trước sự trở dậy của tội ác thù địch đối với cộng đồng người Châu Á, Bruce đào sâu vào sự phức tạp của danh tính và định kiến, đặc biệt tập trung vào nhận thức của phương Tây đối với phương Đông. Trong một thế giới ngày càng chia rẽ bởi thiên kiến văn hoá, dự án nhằm điều chỉnh lại nhận thức về những cuộc hội thoại này.

Trong tác phẩm ‘Bao phủ Trái đất,’ Bruce Yonemoto pha trộn kỹ thuật sơn mài truyền thống châu Á với “sơn mài” phương Tây, còn gọi là nhựa resin, trên những quả địa cầu cổ điển của Mỹ. Sự kết hợp này biến đổi diện mạo của quả địa cầu, giống như một cơn bão đầy màu sắc bao trùm gần một nửa Trái Đất, với sóng và dòng chảy đan xen hỗn loạn, nhấn mạnh rằng dung mạo của một vật thể (ở đây ám chỉ là “da” con người một cách ẩn dụ) chỉ là một trong nhiều lớp trần thuật phức tạp. Tác phẩm thúc đẩy ta vượt qua rào cản của định kiến, gợi suy ngẫm về các chủ đề rộng lớn hơn liên quan đến tính vật chất và bản sắc văn hóa.

‘Cover the Earth’

Bruce Yonemoto’s ‘Cover the Earth’ globes draw inspiration from a childhood memory in the late 1950s. The vivid recollection of the iconic Sherwin Williams animated neon sign depicting red paint cascading over the Earth with the brand slogan “Cover the Earth” serves as a poignant starting point. Yonemoto questioned, “Was it meant to represent toxic paint covering the Earth, or was it the art material of paint creating world culture? Of course, toxicity was not an issue in the 1950s so I assume it was just a literal illustration of a brand”.

Fast forward to 2019, when Yonemoto embarked on a new project fueled by the commemoration of the 75th anniversary of Executive Order 9066 which led to the internment of Japanese Americans during WWII. This event profoundly impacted his family, and he sought to illuminate the history of Asian Americans. Given the resurgence of hate crimes against the Asian communities, Yonemoto’s project delves into the complexities of identity and prejudice with a particular focus on the West’s perception of the East. In a world increasingly divided by cultural biases, the project intends to reframe these conversations.

In ‘Cover the Earth,’ Bruce Yonemoto blends traditional Asian lacquer techniques with Western “lacquer,” also known as resin, on vintage American globes. This fusion transforms each globe’s appearance, akin to a vivid storm enveloping almost half of the Earth, with chaotic waves and currents, underscoring that an object’s external appearance (here metaphorically referring to human ‘skin’) is merely one layer in a complex narrative. Encouraging us to look beyond judgements, the works prompt contemplation of broader themes related to materiality and cultural identity.

không tên #1 | untitled #1

loạt tác phẩm 'Bảo phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ, bóng đèn,
công tắc và dây điện
resin and lacquer on vintage globe, lightbulb, electrical
switch and cable
38 x 30 x 32.5 cm, quả địa cầu | globe Ø 30 cm

không tên #2 | untitled #2

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ
resin and lacquer on vintage globe

35 x 26 x 28 cm, quả địa cầu | globe Ø 26 cm

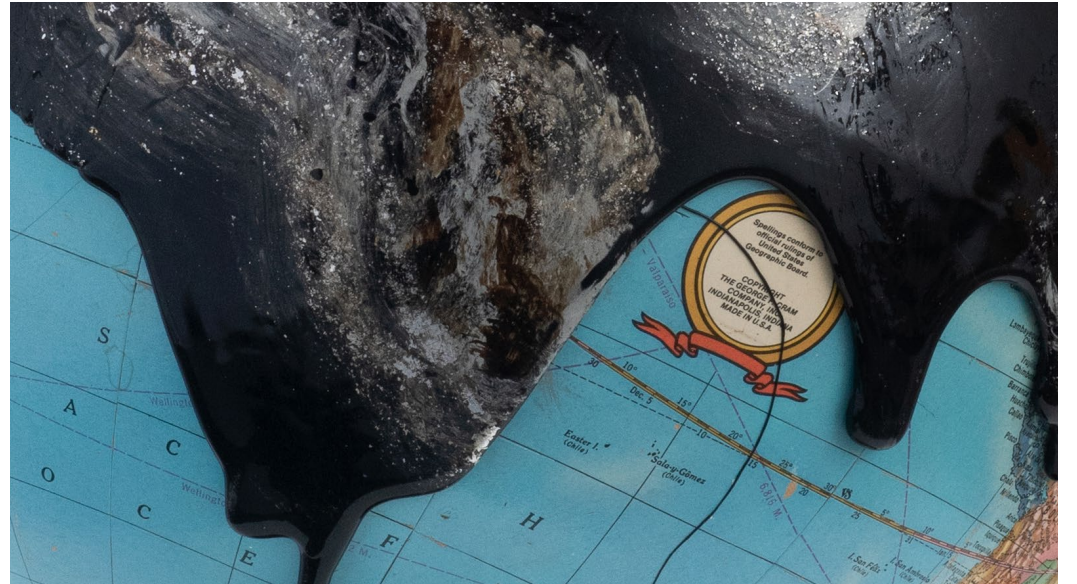
không tên #3 | untitled #3

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ

resin and lacquer on vintage globe

40 x 30 x 32.5 cm, quả địa cầu | globe Ø 30 cm

không tên #4 | untitled #4

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ
resin and lacquer on vintage globe

40 x 30 x 36 cm , quả địa cầu | globe Ø 30 cm

không tên #5 | untitled #5

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên tủ rượu cũ hình quả địa cầu
resin and lacquer on vintage globe drinks cabinet
99 x 73 x 73 cm, quả địa cầu | globe Ø 50.5 cm

không tên #6 | untitled #6

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ, đế kim loại
resin and lacquer on vintage globe, metal stand
102.5 x 50 x 65 cm, quả địa cầu | globe Ø 40 cm

không tên #7 | untitled #7

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ, đế kim loại
resin and lacquer on vintage globe, metal stand

104 x 57 x 57 cm

quả địa cầu | globe Ø 40 cm

không tên #8 | untitled #8

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ, đế gỗ
resin and lacquer on vintage globe, wooden stand
92 x 45 x 45 cm

quả địa cầu | globe Ø 45 cm

TRƯNG BÀY RIÊNG
ON VIEW IN THE PRIVATE VIEWING ROOM

không tên #9 | untitled #9

loạt tác phẩm 'Bao phủ Trái Đất' | 'Cover the Earth' series
2022

nhựa resin và sơn mài trên quả địa cầu cũ, đế gỗ
resin and lacquer on vintage globe, wooden stand
90 x 40 x 40 cm

quả địa cầu | globe Ø 28 cm

118 Nguyen Van Thu, Dakao, District 1,
Ho Chi Minh City, Vietnam

+84 28 3822 7218
info@galeriequynh.com
www.galeriequynh.com

Copyright © 2023 Galerie Quynh Contemporary Art.
No part of this publication may be reproduced without prior written permission from Galerie Quynh.